

1 MAYIS 1979'da YİNE 1 MAYIS ALANINA

"Şayet 1886 yılında, Mayısın ilk gününde, Amerika Birleşik Devletleri'nde işçi sınıfı 8 saatlik işgünü için genel greve gitmeseydi, Mayısın üçüncü gününde Şikago'da Burjuvazinin resmi ve gayri resmi güçlerinin saldırı ve katliamı olmayacaktı belki de. Ve 4 Mayıs'ta yine Şikago'da bu katliamı protesto için toplanan işçilere kiralık katiller, lumpenler, grev kırıcıları, bombalarla olay çıkarıp, saldırımayacak, polis ve jandarmanın yaygın ateşiyle birçok işçi ölmeyecekti..."

diye düşünenler olabilir, olabilir ama böyle düşümenlere başka noktaları da hatırlatmakta yarar var.

Günde 10 saat, 12 saat çalışmanız istense ve ek bir ödeme yapılmasa kuşkusuz karşı çıkarsınız. Nitekim şöyleyse şunu düşünelim: Şayet bu gün 8 saatlik işgünü ve benzeri haklarımız yasalara geçmişse, bunun, Amerika'da bu uğurda mücadele verirken ölenlerin kanları, tüm dünyada onlarla dayanışma göstererek grev yapan, direnen dünya işçi sınıfının işten atılmayı ve saldırıları göğüslemeleriyle ödenen bir bedeli vardır.

İşçi sınıfı bencil değildir, mutluluğun mücadeleye kazanabileceğini ve aydınlık yarınların birlikten geçtiğini bilir, uluslararası dayanışmanın bayrağını daima yüksekte tutar.

Eğer kişisel özgürlüklerimiz, kısıtlı olsa da, varsa; günde sekiz saat çalışıyor, çeşitli örgütlere üye olabiliyorsak bunun bedelini ülkemizde ve dünyada kanlarıyla ödeyenlere saygımızı göstermek başta gelen görevimizdir.

Bu anlamda 1 Mayısın, işçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olması, Amerika'da başlayan ve tüm dünyayı saran bir mücadele ateşini daima alevli tutmak için 1889'da Paris'te uluslararası bir kongrede kararlaştırıldı.

Ve dünyanın dört bir bucağında, ilk sosyalist devlet Sovyetler Birliği'nden, faşist Pinoşe rejimi altındaki Şili'ye; Amerika Birleşik Devletleri'nden Türkiye'ye coşkuyla kutlandı, kutlanacak.

Ülkemizde bu hakkı yıllar sonra kanımızla, canımızla aldık. 1977'de yerli ve yabancı gericiliğin gizli ve açık örgütleriyle saldırarak, 1 Mayısı kana bulaştırdı, 1978 yılında aynı kararlılıkla 1 Mayıs alanında toplanmamızı engellemeyi başardı. Bu geleneği sürdürmek tüm işçilerin, emekçilerin kutsal bir görevidir.

Bu yılın önceki yıllardan ayrı bir yeri var. Faşizmin ve gericiliğin böylesine azgınca saldırıya bir dönemde cevabımız 1 Mayısın kitleselliği, birliği ve kararlılığı olmalıdır.

Hiçbir baskı ve zor, şanlı bayramımızı kutlamamıza engel olamayacaktır.

Hep bir ağızdan:

- YAŞASIN GREVLİ TOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKAL HAKLARIMIZ
- SİYASİ PARTİLERE ÜYE OLMA, SİYASİ ÇALIŞMA YAPMA HAKKI
- 141-142 KALDIRILSIN
- FAŞİZME GECİT YOK
- EMPERYALİZME ve ÖRGÜTLERİ NATO, IMF, AET'ye HAYIR
- SIKIYÖNERİM UZATILMAMALI

Dinebiliriz;

- BARİŞA HASRETİMİZİ, SAVAŞA NEFRETİMİZİ; İŞÇİ ve EMEKÇİLERİN BİRLİĞİNİ,
HAKLARIN KARDEŞLİĞİNİ; MÜCADELEDE KARARLILIĞIMIZI
Vurgulamak için;

1 MAYIS'TA 1 MAYIS MEYDANINA